

Virkningerne på sundhed og sikkerhed undersøges begge nøje på europæisk og internationalt plan. Dem, der udvikler teknologi, har erkendt, at disse aspekter nøje skal tages i betragtning, og der er forskellige undersøgelser i gang. Disse spørgsmål er blandt andre emnerne for et temanetværk, der støttes under det femte rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (FP5), og der er blevet udvalgt et nyt forslag med henblik på støtte i forbindelse med den evaluering af forslag, der blev fremsat i indkaldelsen af forslag den 14. december 2001.

(2003/C 28 E/051)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0698/02
af Amalia Sartori (PPE-DE) til Kommissionen

(13. marts 2002)

Om: Seksuelle ydelser til gengæld for humanitær støtte

Det fremgår af den internationale presse, at ansatte i ikke-statslige organisationer, som er ansvarlige for fordeling og forvaltning af humanitær støtte fra FN, anklages for seksuelle overgreb mod visse flygtninge.

Dette skulle fremgå af FN-undersøgelser i forbindelse med kontrol af hjælpearbejdet i kriseområder.

Fremgangsmåden skulle bestå i, at udleveringen af mad, lægemidler og anden hjælp skete til gengæld for seksuelle ydelser til skade for unge (ofte mindreårige) kvinder.

Den vold og foragt, der kendetegner disse handlinger, forværres yderligere ved, at forholdene fandt sted uden beskyttelse og derved øgede spredningen af aids, som i disse områder allerede har et alarmerende niveau.

Tilsyneladende er der konstateret forhold af denne art i Liberia, Côte d'Ivoire og Østtimor, og man kan derfor formode, at der er tale om en efterhånden konsolideret praksis.

Da FN's programmer for humanitær bistand medfinansieres af EU, hvilke foranstaltninger agter Kommissionen da at træffe for at få klarhed over disse pinlige begivenheder, hvor gerningsmændene er personer, der i stedet for at hjælpe de katastroferamte befolkninger ydmyger og udnytter dem?

Hvis disse oplysninger bekræftes, hvad agter Kommissionen da at gøre for at straffe de skyldige og sørge for, at der ikke længere indtræffer episoder af denne art?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Poul Nielson

(8. maj 2002)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel P-0687/02 fra Maria Sanders-Ten Holte⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 43.

(2003/C 28 E/052)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0701/02
af Charles Tannock (PPE-DE) til Kommissionen

(13. marts 2002)

Om: Fjernelse af skum fra køleskabe i Det Forenede Kongerige

Den 1. januar 2002 trådte EU-bestemmelserne vedrørende ozonnedbrydende stoffer i kraft, herunder kravene om, at flydende kølemidler og skum i væggene på gamle køleskabe fjernes inden genanvendelse. Denne fremgangsmåde kræver specialudstyr, som ikke er generelt tilgængeligt i Det Forenede Kongerige, til

dels fordi den engelske regering angiveligt ikke gjorde sig følgerne af disse bestemmelser klart. Resultatet er, at et stigende antal køleskabe »dumpes« i byer og på landet af ejere, som ikke kan komme af med dem på lovlig vis.

Som forsvar for den britiske regering anførte Det Forenede Kongeriges miljøminister i en artikel i The Guardian mandag den 18. februar:

Denne forordning har forårsaget problemer for os. Den oprindelige forordning fra 1998, som vi drøftede som ministre og tilsluttede os, omfattede ikke bortskaffelse af skum. I 1999 blev ordlyden af forordningens artikel 16 ændret, hvilket betød en vis usikkerhed på området.

Mellem begyndelsen af 1999 og midten af 2001 bad mine tjenestemænd ved ni forskellige lejligheder Europa-Kommissionen om formelt at redegøre for sin holdning. Først i juni 2001 oplyste EU formelt, at forordningen også finder anvendelse på CFC'er i skum til isolering af køleskabe.

Kan Kommissionen medgive, at den forordning, Rådet undertegnede i 1998, ikke krævede fjernelse af skum, og at Kommissionen handlede unilateralt i forbindelse med ændringen af forordningens ordlyd og indhold, og i bekræftende fald redegøre for, på hvilket retsgrundlag det er muligt at ændre indholdet af forordninger vedtaget af Rådet?

Kan Kommissionen bekræfte, at den britiske regering var nødt til at rette skriftlig henvendelse til Kommissionen ved ni forskellige lejligheder, før den formelt fik oplyst, at forordningen også finder anvendelse på CFC'er i køleskabsisolerende skum, og vil Kommissionen i bekræftende fald overveje at anbefale en tremåneders undtagelsesperiode for Det Forenede Kongerige, indtil den relevante teknologi bliver tilgængelig i Det Forenede Kongerige?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, om den britiske regering på nuværende tidspunkt afventer formelle oplysninger vedrørende anvendelsen af andre miljøbestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(22. april 2002)

Kommissionen henviser det ærede medlem til svarene på en række skriftlige forespørgsler om problemet genvinding af kontrollerede stoffer fra husholdningskøleskabe og -frysere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget⁽¹⁾. Det drejer sig om skriftlig forespørgsel P-0005/02⁽²⁾, E-0082/02⁽³⁾, E-0255/02⁽⁴⁾ og P-0595/02⁽⁵⁾ fra Chris Davies og E-0315/02⁽⁶⁾ fra Graham Watson. Disse svar bekræfter, at ozonnedbrydende stoffer (ONS) i kølekredsløbet i gamle husholdningskøleskabe og skummet i væggene på dem ifølge forordning (EF) nr. 2037/2000 fra den 1. januar 2002 skulle fjernes med henblik på tilintetgørelse, således som det ærede medlem anfører.

Forordning (EF) nr. 2037/2000 blev underskrevet af Rådet og Parlamentet den 29. juni 2000 og trådte i kraft den 1. oktober 2000. Forordningens bestemmelser om obligatorisk genvinding af kontrollerede stoffer fra både kølekredsløbet og det isolerende skum i husholdningskøleskabe og -frysere med henblik på tilintetgørelse ved hjælp af teknologier, parterne havde godkendt, eller ved andre miljømæssigt acceptable tilintetgørelsesmetoder, er overtaget uændret fra december 1998, hvor Rådet nåede til politisk enighed om en fælles holdning. Kommissionen har ikke kompetence til ensidigt at kunne ændre hverken den fælles holdning eller forordningen og har heller ikke forsøgt at gøre det.

Kommissionen har modtaget tre breve fra den britiske regering, hvori den bad om en nærmere udlægning af forordningens artikel 16. De enkelte breve gjaldt en forklaring på forskellige problemer, heriblandt behovet for forbud mod eksport af køleskabe, der indeholder ozonnedbrydende stoffer (ONS) og behovet for at genvinde ONS fra husholdningskøleskabe. Kommissionen afviser derfor at have modtaget ni breve fra Det Forenede Kongerige. Brevenes forskellige emner blev behandlet i det forvaltningsudvalg, der

beskæftiger sig med denne forordning, da det er det rette forum for en sådan behandling. Den obligatoriske genvinding og tilintetgørelse af kontrollerede stoffer fra både kølekredsløbet og det isolerende skum i husholdningskøleskabe og -frysere blev også drøftet på et separat møde med Det Forenede Kongerige. Den første gang, Det Forenede Kongerige blev gjort opmærksom på, at det var hensigtsmæssigt at genvinde chlorflourcarboner (CFC) fra både kølesystemet og skummet i brugte køleskabe, var på det første møde i forvaltningsudvalget for den nye forordning den 4. oktober 2000, kun fire dage efter forordningen trådte i kraft.

Kommissionen har ikke juridisk kompetence til at give Det Forenede Kongerige en ensidig midlertidig undtagelse fra bestemmelserne i forordningens artikel 16 om genvinding af brugte kontrollerede stoffer, og mener heller ikke det er nødvendigt, da Det Forenede Kongerige nu opfylder forordningen fuldt ud. Ifølge Kommissionens oplysninger opbevarer Det Forenede Kongerige nu husholdningskøleskabe og -frysere, indtil der er blevet oprettet anlæg, hvor ONS fra disse apparater kan genvindes. Så vidt Kommissionen har forstået, kommer de første genvindingsanlæg i gang i midten af 2002.

Hvad anvendelsen af andre miljøbestemmelser angår, er Kommissionen som led i sin generelle forpligtelse i henhold til EF-traktatens artikel 211 i stadig kontakt med samtlige medlemsstater for at sikre fuld overensstemmelse både med Fællesskabets nye og dens bestående lovgivning.

(¹) EFT L 244 af 29.9.2000.

(²) EFT C 172 E af 18.7.2002, s. 121.

(³) EFT C 205 E af 29.8.2002, s. 67.

(⁴) EFT C 172 E af 18.7.2002, s. 168.

(⁵) EFT C 205 E af 29.8.2002, s. 168.

(⁶) EFT C 205 E af 29.8.2002, s. 113.

(2003/C 28 E/053)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0717/02

af Jules Maaten (ELDR) til Kommissionen

(14. marts 2002)

Om: Register over europæiske kliniske kemikere

Som et fag, der ikke er omfattet af et selvstændigt direktiv, er kliniske kemikere omfattet af den generelle ordning i direktiv 89/48/EØF (¹), der fastlægger regler vedrørende erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. Uddannelsen til klinisk kemiker varer mindst 8 år, hvoraf mindst 4 år som universitetsuddannelse. I et forsøg på at bringe uddannelsen af kliniske kemikere i EU-medlemsstaterne på et kvalitativt ensartet niveau oprettede man i sin tid European Communities Confederation of Clinical Chemistry (EC4). I sammenslutningens register er der nu opført over 1 000 kliniske kemikere, som i forvejen skal være registreret i de nationale registre, som skal have fulgt en uddannelse af 8 års varighed og accepterer EC4-adfærdskodeksen.

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at dette initiativ fra EC4 i lighed med FEANI-initiativet (European Federation of National Engineering Associations) letter den frie bevægelighed for arbejdstagere (jf. skriftligt spørgsmål E-3429/93 (²))?

2. Hvorvidt kan EC4-titlen som EurClinChem fremme den gensidige anerkendelse i medlemsstaterne af de nationale eksamensbeviser?

(¹) EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

(²) EFT C 268 af 26.9.1994, s. 38.